

Nr 305.

Av herr **Gustafsson** i Dädesjö **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 82, angående ändring av gällande bestämmelser rörande älgavgifter m. m.

Inom vissa områden i landet har skadegörelse av älg å odlad gröda, frukt-träd och skog sedan gammalt varit särskilt besvärande.

Detta har i synnerhet varit fallet under de svaga skördeåren 1940—1941 och i icke ringa mån bidragit till den rådande foderknappheten. Denna skadegörelse har, inom södra älgskadefondens område, icke kunnat ersättas till mera än 50 procent år 1940 och 80 procent år 1941. Skadegörelse av älg har särskilt framträtt i skogsbygderna å småländska höglandet med dess små odlingsdelar och glesa bebyggelse och alldeles särskilt där den odlade jorden till övervägande del utgöres av mossmarker. Sålunda ha inom Kronobergs län vållats älgskador till ett godkänt värde av 30 269 kronor år 1939, 63 600 kronor år 1941 och 65 159 år 1942, medan inom länet influtna älgavgifter för samma år belöpa sig blott till respektive 9 405, 23 320 och 19 865 kronor.

Det torde vara alldeles klart att efter en i Kungl. Maj:ts proposition nr 82 föreslagen omläggning till länsfonder även med en starkare utskjutning av älgbeståndet och till maximum höjda älgavgifter en sådan fond inom Kronobergs län icke kommer att uppgå till så högt belopp att godkända skador ens tillnärmelsevis bli skäligen ersatta.

Med hänsyn till att jordbrukarna helt sakna möjlighet att hindra åverkan av älg eller påverka älgstammens decimering kan det ifrågasättas om det icke bör betraktas som ett rättmätigt krav att dylik skada regleras till sitt fulla värde.

Vi vilja därför sätta i fråga att därest en uppdelning i länsfonder kommer till stånd — vilket med hänsyn till snabb och rättvis handläggning av ersättningskraven kan vara lämpligt — den föreslagna regleringsfonden omedelbart genom tillskott av statsmedel bringas upp till sådant belopp att godkända skador kunna komma att tillfullo ersättas.

Det kan också anses befogat att frågan om en försäkringsfond närmare undersökes, särskilt med hänsyn till ersättningsbehovet för åverkan av älg å växande ungskog. Det är nämligen allmänt bekant att älgens avbetning av yngre bestånd av tall och lövskog årligen vållar stora förluster och ibland helt och hållet kan spolia kostsamma nyplanteringar.

Med hänsyn härtill får vi hemställa,

att ovan angivna synpunkter vid behandlingen av Kungl.
Maj:ts proposition nr 82 måtte beaktas.

Stockholm den 11 mars 1943.

Hjalmar Gustafson
i Dädesjö.

C. Oscar Nolin.

Hjalmar Svensson
i Grönvik.

Rudolf Boman.

I motionens syfte instämmer

Axel Jansson
i Hällefors.
